

1. GESCHIL

Bij brief d.d. 8 januari 2025 (met bijlagen) verzoekt mevrouw E woonachtig te Apeldoorn, de Geschillencommissie RAS (hierna: commissie) een bindend advies uit te brengen in een geschil met SB C.

Het geschil ziet op de toepassing van artikel 34 lid 5 cao 2022-2024 en artikel 37 lid 1 cao 2024-2026. Mevrouw E verzoekt de commissie te bepalen dat als mevrouw E via SB C achter elkaar op meerdere objecten werkt, de volledige tijd van 30 minuten daartussen uitbetaald zou moeten worden, en niet slechts de 19 minuten netto fietstijd volgens de ANWB-planner.

Bij e-mail d.d. 22 januari 2025 met bijlage, heeft SB C gereageerd op het verzoek van mevrouw E.

Bij e-mail d.d. 3 februari 2025 (repliek, mevrouw E) en e-mail d.d. 12 februari 2025 (dupliek, SB C), hebben partijen hun stellingen verder toegelicht.

Door de commissie zijn per e-mail d.d. 17 maart 2025 aan SB C enkele aanvullende vragen gesteld. Bij e-mail d.d. 19 maart 2025 is hierop door SB C gereageerd. Ook mevrouw E is in de gelegenheid gesteld om inhoudelijk op deze e-mail te reageren maar heeft daar geen gebruik van gemaakt.

Beide partijen hebben aangegeven het advies van de commissie als bindend te aanvaarden.

2. VASTSTAANDE FEITEN

De volgende relevante feiten staan vast:

- 2.1 Mevrouw E is werkzaam bij SB C op verschillende objecten.
- 2.2 Mevrouw E werkt van maandag tot en met vrijdag van 07.00 uur tot 09.00 uur op het object A te Apeldoorn en van 09.30 tot 11.15 uur op het object B te Apeldoorn. Er zit 30 minuten tussen het beëindigen van mevrouw E haar werk te A en start bij B.
- 2.3 Mevrouw E reist per fiets tussen de objecten A en B. SB C hanteert de ANWB-routeplanner (kortste route: fiets). Mevrouw E legt een afstand af van 4,8 km af tussen de objecten A en B. SB C vergoedt de reisafstand op basis van de maximale onbelaste fiscale vergoeding. SB C betaalt de reistijd van 19 minuten van E volgens haar basisuurloon.

3. BEOORDELING GESCHIL

- 3.1 Stellingen Mevrouw, E. Mevrouw E stelt dat de volledige tijd tussen de twee objecten (30 minuten) als reistijd gezien moet worden. Daarnaast stelt mevrouw E dat er door SB C niet consistent gebruik wordt gemaakt van de ANWB-routeplanner over de gehele organisatie, aldus mevrouw E.
- 3.2 Stellingen SB C. SB C is van mening dat zij artikel 37 cao op juiste wijze toepast. Voor het bepalen van de reistijd (tussen de twee objecten) hanteert SB C een objectieve en voor alle werknemers dezelfde routeplanner, en ook de route wordt op dezelfde wijze wordt berekend. Op basis van objectieve gegevens heeft SB C op een juiste wijze aan mevrouw E de gestelde reistijd van 19 minuten tussen de twee objecten te Apeldoorn vergoed. Niet de gestelde "werktijden" van mevrouw E vormen de basis voor de (cao-)berekening van de onderhavige vergoeding van de reistijd tussen de bedoelde objecten. Volgens de cao dient alleen de daadwerkelijk reistijd te worden vergoed, aldus SB C.
- 3.3 In geschil is de vraag of SB C artikel 37 lid 1 cao 2024-2026 (de opvolger van artikel 34 lid 5 cao 2022-2024) op juiste wijze heeft toepast.

- 3.4 De commissie stelt vooreerst vast dat er tussen geen partijen geen geschil is over de betaling van de opkomstvergoeding van € 1,50 bruto per opkomst zoals deze tot 1 januari 2025 van toepassing was. De discussie tussen partijen spitst zich toe op de betaling van de reistijd van mevrouw E bij het door haar reizen tussen de objecten A en B. In het bijzonder of uit dient te worden gegaan van een vergoeding volgens het basisuurloon gebaseerd op 19 minuten of 30 minuten.

De commissie overweegt verder. De tijd tussen de twee objecten (30 minuten) is gesplitst in enerzijds zuivere reistijd (19 minuten) en overige tijd (11 minuten). SB C geeft aan de zuivere reistijd van 19 minuten te willen vergoeden en de overige tijd aan te merken als (onbetaalde) pauze.

De cao volgt de Arbeidstijdenwet (ATW) onverkort via artikel 14 lid 1 cao. Het begrip pauze is omschreven in artikel 1:7 lid 1 sub e ATW. Een pauze is een periode van minimaal 15 achtereenvolgende minuten, waarmee de arbeid tijdens de dienst wordt onderbroken en de werknemer geen enkele verplichting heeft ten aanzien van de bedongen arbeid. In casu gaat het om een periode van hoogstens 11 minuten. De periode van 11 minuten is te kort om als pauze aan te kunnen merken.

De Arbeidstijdenrichtlijn spreekt in artikel 2 lid 1 van arbeidstijd wanneer een werknemer aan een drietal voorwaarden voldoet. De werknemer moet 1) werkzaam zijn; 2) ter beschikking van de werkgever staan en 3) zijn werkzaamheden of functie uitoefenen. Mevrouw E gaat op instructie en gezag van SB C naar de beide locaties. Het reizen tussen de beide objecten is een wezenlijk onderdeel van haar functie. Daarnaast staat zij ter beschikking aan de werkgever. Zij kan immers niet vrijelijk over de tijd (de resterende 11 minuten) beschikken.

Nu de werkzaamheden van mevrouw E aaneengesloten zijn bestaat er aanspraak op vergoeding van de reistijd op grond van artikel 37 lid 1 cao. Er zit te weinig tijd tussen de objecten om van een onderbreking van de dienst (art 14 lid 5 cao) te kunnen spreken. SB C heeft de mogelijkheid de reistijd te bepalen op grond van artikel 36 lid 3 sub c cao. Nu SB C heeft aangegeven enkel de 19 minuten zuivere reistijd aan te merken als reistijd kunnen de overige 11 minuten enkel als werktijd worden beschouwd. Werktijd dient vergoed te worden op basis van het uurloon dat mevrouw E daadwerkelijk verdient.

De stelling dat SB C haar methodiek van vaststelling van de route niet op een uniforme manier toepast, zoals verplicht is gesteld in artikel 36 lid 3 sub c cao is onvoldoende gemotiveerd en wordt derhalve verworpen.

4. UITSPRAAK

SB C dient mevrouw de 11 minuten als werktijd uit te betalen. Dit dient te geschieden op het daadwerkelijke uurloon wat mevrouw E verdient.

Geschillencommissie RAS, 's-Hertogenbosch, 28 mei 2025